

บทที่ 3

มาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้อำนาจของเจ้าพนักงานตำรวจศาล ของต่างประเทศและประเทศไทย

เจ้าพนักงานตำรวจศาล เป็นบุคลากรของศาลที่มีฐานะเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ในการรักษาความสงบเรียบร้อย ดูแลความปลอดภัยบุคลากรและผู้พิพากษา ทรัพย์สิ้น อาคารและ สถานที่ของศาลยุติธรรม อีกทั้งยังอำนาจการสนับสนุนการจับกุมผู้ต้องหา จำเลยหรือบุคคลตามคำสั่ง ของศาล โดยอำนาจและหน้าที่ของเจ้าพนักงานตำรวจศาลนั้น ได้ถูกตราขึ้นและบัญญัติไว้ ตามพระราชบัญญัติเจ้าพนักงานตำรวจศาล พ.ศ. 2562 ดังนั้น ในบทนี้จึงได้มีการศึกษาถึงมาตรการ ทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้อำนาจในการออกคำสั่ง การจับกุมและมาตรการในการลงโทษผู้ฝ่าฝืน คำสั่งของเจ้าพนักงานตำรวจศาล ของต่างประเทศและประเทศไทย ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

3.1 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้อำนาจหน้าที่ของหน่วยรักษาความปลอดภัยศาลของ ต่างประเทศ

3.1.1 สหรัฐอเมริกา

ประมวลกฎหมายสหรัฐอเมริกา ลักษณะ 28 วิธีพิจารณาความและกระบวนการยุติธรรม ส่วนที่ 2 กระทรวงยุติธรรม บทที่ 37 The U.S. Marshal Service (USMS)¹ (U.S. Code Title 28 Chapter 37)²

มาตรา 566 อำนาจและหน้าที่ของ U.S. Marshal³

¹ An official website of the United States government. (2023). *U.S. Marshal Service*. (Online). Available: <https://www.usmarshals.gov/>. [2023, April 29].

² ชัญมน นาคชัยวัฒนา. (2556). *ปัญหาการติดตามจับกุมผู้กระทำความผิดซึ่งหลบหนีหมายจับในคดีอาญา: ศึกษากรณีการจับกุมในชั้นศาล*. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง. หน้า 73.

³ U.S. Code. Title 28 Part II 37 § 566.

1) บทบาทและภารกิจหลักของ U.S. Marshal คือ การดูแลความสงบเรียบร้อย การรักษาความปลอดภัยและปฏิบัติตามคำสั่งของศาลแขวงสหรัฐ ศาลอุทธรณ์สหรัฐ ศาลว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศ รวมถึงศาลภาษีอากรสหรัฐ ตามที่ได้บัญญัติไว้ตามประมวลกฎหมายนี้

2) มีหน้าที่เช่นเดียวกับเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ของศาลที่มีเขตอำนาจในท้องที่นั้น

3) มีอำนาจคุ้มกันส่วนบุคคลให้กับนักกฎหมาย เจ้าหน้าที่ศาล พยานและบุคคลอื่น ๆ ที่ถูกคุกคามหรือถูกข่มขู่ หรือการขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรม อีกทั้งมีอำนาจสอบสวนในเรื่องเกี่ยวกับผู้กระทำความผิดหลบหนีโทษ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ

โดยผู้อำนวยการของ U.S. Marshal จะปรึกษากับที่ประชุมศาลยุติธรรมของสหรัฐ เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ความปลอดภัยของฝ่ายตุลาการและการจัดสรรทรัพยากรด้านความปลอดภัย รวมถึงความปลอดภัยอาคารที่พักอาศัยของของฝ่ายตุลาการ และให้ความคุ้มครองแก่เจ้าหน้าที่ภายในศาลด้วย

อำนาจหน้าที่ของหน่วยงาน

1) มีหน้าที่ในการรักษาความปลอดภัยภายในบริเวณศาลและบุคลากร รวมถึงมีหน้าที่ในการรักษาความปลอดภัยผู้พิพากษา พนักงานอัยการ และคณะลูกขุน ซึ่งถือเป็นหน้าที่หลักของ U.S. Marshal ดังนั้น เจ้าหน้าที่จะต้องได้รับการฝึกอบรมการใช้อาวุธ ยุทธวิธีการตรวจจับอาวุธ วัตถุที่ห้ามนำเข้าไปในบริเวณศาล และการตรวจสอบสำนักงานที่ตั้งของศาล ประกอบกับเจ้าหน้าที่ทุกคนจะต้องมีประสบการณ์ และปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้เพื่อความปลอดภัยแก่ผู้พิพากษา บุคลากรของศาล และประชาชนผู้มาติดต่อ

2) U.S. Marshal มีอำนาจในการสืบสวนสอบสวน และจับกุมผู้ต้องหาหรือจำเลยตามหมายจับของศาล เพื่อให้ได้ตัวผู้ต้องหาหรือจำเลยที่หลบหนีศาลกลับเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม ซึ่งมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ชัด โดยในแต่ละปีเจ้าหน้าที่สามารถดำเนินการสืบสวนสอบสวนจนนำไปสู่การจับกุมผู้ต้องหาหรือจำเลยได้หลายหมื่นราย ติดตามจับกุมผู้ต้องหาหรือจำเลยที่หลบหนีไปอยู่ในต่างประเทศ การและการส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก⁴ อีกทั้งยังมีหน้าที่ในการประสานงานกับหน่วยต่าง ๆ ของรัฐบาลกลาง สหรัฐอเมริกา ในการติดตามจับกุมผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีที่สำคัญได้อีกเป็นจำนวนมาก

⁴ สหรัฐ สิริวัฒน์. (2558). *ความจำเป็นและแนวทางในการจัดตั้งหน่วยงานรักษาความปลอดภัยของศาลยุติธรรม (Court Marshal)*. เอกสารวิชาการส่วนบุคคล หลักสูตร “ผู้พิพากษาผู้บริหารในศาลชั้นต้น” รุ่น 14 สถาบันพัฒนาข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม สำนักงานศาลยุติธรรม. หน้า 13.

3) การกึ่งในการคุ้มครองพยาน กล่าวคือ การให้ความปลอดภัยแก่บรรดาพยานในคดีอาญาที่มีความสำคัญ ช่วยคุ้มครองพยานในการย้ายถิ่นที่อยู่อาศัย สามารถแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลส่วนบุคคลให้แก่พยานและครอบครัวของพยานเพื่อความปลอดภัย

4) การกึ่งในการดูแลผู้ต้องขังที่ถูกจำคุกภายในเรือนจำ ที่มีจำนวนกว่า 58,000 รายภายในหนึ่งวัน ซึ่งกระจายอยู่หลายแห่งตามมลรัฐต่าง ๆ

5) การกึ่งควบคุมตัวจำเลยมายังที่ทำการของศาลชั้นต้นในมลรัฐต่าง ๆ อีกทั้งยังมีหน้าที่ในการควบคุมตัวจำเลยไปดำเนินคดีในต่างประเทศด้วย

6) U.S. Marshal มีอำนาจในการริบทรัพย์สินที่ถูกบัญญัติไว้ ซึ่งเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามกฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกา เช่น ทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการฟอกเงิน ทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด หรือ เป็นทรัพย์สินที่มีคำสั่งศาลให้ริบตามกฎหมายอื่น เป็นต้น⁵

3.1.2 รัฐนิวยอร์กเวลส์ เครื่องมือรัฐออสเตรเลีย

พระราชบัญญัติรักษาความปลอดภัยศาล ค.ศ. 2005⁶

(3.1) หมวดที่ 3 คำสั่งต่อบุคคล

มาตรา 14 อำนาจในการออกคำสั่งตามความเหมาะสม

(1) เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยอาจออกคำสั่งแก่บุคคลในบริเวณศาล เพราะเชื่อว่ามีความผิดดังต่อไปนี้

(A) ขัดขวางบุคคลอื่น ๆ หรือ

(B) เป็นการคุกคาม ข่มขู่บุคคลอื่น หรือ

(C) มีแนวโน้มว่าจะสร้างความหวาดกลัวต่อบุคคลอื่น หรือการกระทำใดที่เกี่ยวข้องเพื่อก่อให้เกิดความหวาดกลัวต่อบุคคลอื่น เช่น การสร้างความหวาดกลัวให้กับบุคคลที่มีสติสัมปชัญญะครบถ้วน

(2) คำสั่งนั้นต้องมีความเหมาะสมต่อสถานการณ์นั้น ๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อลดหรือกำจัดการขัดขวาง การก่อกวน การข่มขู่หรือการกระทำที่ก่อให้เกิดความหวาดกลัว

(3) ถ้าเจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยได้ให้คำแนะนำแก่บุคคลและบุคคลนั้นไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยอาจให้คำแนะนำอีกครั้งและต้องเตือนบุคคลนั้นอีกครั้งว่าการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งอาจเป็นความผิด

⁵ เรื่องเดียวกัน, หน้า 14.

⁶ สหรัฐ สิริวัฒน์. อ่างแล้ว เจริญรอดที่ 4. หน้า 19.

(4) บุคคลที่ไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำที่ให้ไว้ตามข้อ (3) โดยไม่มีเหตุอันสมควร ต้องรับโทษ 20 หน่วยโทษ

(5) บุคคลจะไม่มี ความผิดตาม อนุมาตรา (4) เว้นแต่พิสูจน์ได้ว่าบุคคลนั้นได้กระทำตามคำสั่งที่เกี่ยวข้องแล้ว

(6) เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยอาจออกคำสั่งแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือบุคคลที่อยู่รวมเป็นหมู่คณะก็ได้

(7) ในกรณี ที่ออกคำสั่งแก่กลุ่มบุคคลตาม มาตรา นี้ ให้เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัย ออกคำสั่ง ให้ข้อมูลและคำเตือนแก่บุคคลในกลุ่มอีกครั้ง

(8) ในกรณี ที่ออกคำสั่งแก่กลุ่มบุคคลตาม อนุมาตรา (3) เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัย ไม่จำเป็นต้องออกคำสั่ง หรือให้ข้อมูล หรือแจ้งเตือนแก่บุคคลซ้ำอีก⁷

(9) เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัย ไม่จำเป็นต้องออกคำสั่ง ให้ข้อมูลหรือแจ้งคำเตือนซ้ำ ไม่ก่อให้เกิดข้อสันนิษฐานใด ๆ ว่าบุคคลในกลุ่มบุคคลนั้น ได้รับรู้คำสั่ง หรือคำเตือนแล้วหรือไม่

(10) บุคคลหรือกลุ่มบุคคล ตามอนุมาตรา (1) (C) ไม่จำเป็นต้องอยู่ในบริเวณศาล แต่จะต้องอยู่ใกล้บริเวณศาลในขณะที่มีพฤติกรรมที่เกี่ยวข้อง

(11) ตามอนุมาตรา (1) (C) บุคคลที่มีสติสัมปชัญญะครบถ้วน ไม่จำเป็นต้องอยู่หรือจะต้องปรากฏตัวในที่เกิดเหตุ⁸

(3.2) หมวดที่ 4 สัญลักษณ์และประกาศเตือนเกี่ยวกับความปลอดภัย
มาตรา 16 อำนาจการจับกุม

(1) เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัย อาจจับกุมบุคคลในบริเวณศาล โดยไม่ต้องมีหมายจับหาก

(A) หากบุคคลนั้นกำลังกระทำความผิดกฎหมายภายใต้บทบัญญัตินี้ หรือ

(B) เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัย มีเหตุผลเพียงพอที่จะเชื่อได้ว่าบุคคลนั้น ได้กระทำการผิดกฎหมายนี้ หรือ

(C) บุคคลนั้นกำลังทำร้ายร่างกายบุคคลอื่นภายในบริเวณศาลหรือได้ก่อเหตุทำร้ายร่างกายบุคคลอื่นในบริเวณศาล⁹

มาตรา 17 การใช้กำลังทั่วไปของเจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัย

⁷ สหรัฐ สิริวัฒน์. อ่างแล้ว เจริญธรรมที่ 4. หน้า 93.

⁸ สหรัฐ สิริวัฒน์. อ่างแล้ว เจริญธรรมที่ 4. หน้า 94.

⁹ สหรัฐ สิริวัฒน์. อ่างแล้ว เจริญธรรมที่ 4. หน้า 94.

(1) เป็นการกระทำโดยชอบด้วยกฎหมายที่เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยศาลใช้อำนาจในการรักษาความมั่นคงของศาล เกี่ยวกับบุคคลหรือสิ่งของ ตามความจำเป็นอันเหมาะสมเพื่อใช้อำนาจ

(2) ตาม อนุมาตรา (1) เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยศาล ซึ่งใช้อำนาจจับกุมตามมาตรานี้ อาจใช้กำลังตามความสมควรและจำเป็น หรือเพื่อป้องกันการหลบหนีของบุคคลหลักจากการจับกุม¹⁰

(3.3) หมวดที่ 7 เบ็ดเตล็ด

มาตรา 29 บทลงโทษ

(1) พนักงานรักษาความปลอดภัยศาล อาจออกหนังสือแจ้งการลงโทษแก่บุคคลหากปรากฏว่าบุคคลนั้นได้กระทำความผิดตามกฎหมายนี้

(2) การแจ้งโทษที่เป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือระเบียบกำหนดให้เป็นความผิดเกี่ยวกับการแจ้งโทษ

(3) บังคับกับหนังสือแจ้งค่าปรับที่ออกตามมาตรานี้พระราชบัญญัติค่าปรับ ค.ศ. 1996¹¹

(4) จำนวนเงินที่ต้องชำระตามประกาศกำหนดโทษตามมาตรานี้ คือ จำนวนเงินที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดที่ถูกกล่าวหาตามระเบียบ (ไม่เกินจำนวนเงินค่าปรับสูงสุดที่ศาลจะกำหนดสำหรับการกระทำความผิด)

(5) มาตรานี้มิได้จำกัดการดำเนินการของบทบัญญัติอื่น หรือพระราชบัญญัติอื่นที่เกี่ยวกับการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด

อนึ่ง การแจ้งบทลงโทษ ตามพระราชบัญญัติรักษาความปลอดภัยศาล ค.ศ. 2005 (Court Security Act 2005) เป็นการแจ้งที่ออกภายใต้บทบัญญัติทางกฎหมาย ซึ่งมีผลว่า บุคคลที่ได้รับหนังสือแจ้งได้กระทำความผิดตามใบแจ้งโทษ หากไม่ประสงค์จะถูกฟ้องคดีต่อศาล บุคคลนั้นอาจชำระค่าปรับตามความผิดที่ระบุไว้ในหนังสือแจ้งโทษ ซึ่งมีกำหนดระยะเวลาการชำระค่าปรับไว้ในหนังสือแจ้งโทษ ส่วนการชำระค่าปรับให้นำหลักเกณฑ์ตาม Fines Act 1996 No 99 (พระราชบัญญัติค่าปรับ ค.ศ. 1996) มาบังคับใช้ โดยกำหนดว่า หากบุคคลที่ออกใบแจ้งค่าปรับไม่ต้องการให้ศาลตัดสินคดี บุคคลนั้นอาจชำระเงินตามจำนวนที่ระบุไว้ในใบแจ้งและไม่ต้องรับผิดชอบในการดำเนินคดีต่อไปสำหรับความผิดที่ถูกกล่าวหา

¹⁰ สหรัฐ สิริวัฒน์. อ่างแล้ว เจริงอรรถที่ 4. หน้า 95.

¹¹ Fines Act 1996 No 99.

3.1.3 สหราชอาณาจักร

พระราชบัญญัติศาล 2003 บทที่ 39 ตอนที่ 4 การรักษาความปลอดภัยของศาล¹²

มาตรา 53 อำนาจในการยกเว้น ถอดถอน หรือยับยั้งบุคคล

(1) เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของศาลซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามหน้าที่ อาจยกเว้นหรือย้ายออกจากอาคารศาลหรือบางส่วนของอาคารศาล ผู้ใดละเว้น

(a) อนุญาตค้ำตามมาตรา 52 (1) หรือ

(b) มอบสิ่งของในความครอบครองของตนเมื่อถูกร้องขอตามมาตรา 54 (1)

(2) เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของศาลซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามหน้าที่อาจ

(a) กักขังบุคคลใด ๆ ที่อยู่ในอาคารศาลหรือ

(b) ยกเว้นหรือย้ายบุคคลใด ๆ ออกจากอาคารศาลหรือส่วนหนึ่งของอาคารศาล หากมีความจำเป็นตามสมควรที่จะทำเช่นนั้นเพื่อวัตถุประสงค์ข้อใดข้อหนึ่งที่ระบุไว้ในมาตราย่อย

(3) วัตถุประสงค์คือ

(a) ทำให้กิจการของศาลดำเนินต่อไปได้โดยปราศจากการแทรกแซงหรือชักช้า

(b) รักษาความสงบเรียบร้อย

(c) รักษาความปลอดภัยของบุคคลใด ๆ ในอาคารศาล

(4) เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของศาลที่ปฏิบัติหน้าที่ตามหน้าที่อาจนำบุคคลใด ๆ ออกจากห้องพิจารณาคดีตามคำร้องขอของผู้พิพากษาหรือผู้พิพากษาสันติบาล

(5) อำนาจที่ได้รับจากอนุมาตรา (1), (2) และ (4) รวมถึงอำนาจที่จะใช้กำลังตามสมควร หากจำเป็น

มาตรา 57 การทำร้ายและขัดขวางเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของศาล

(1) ผู้ใดทำร้ายเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของศาลซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามหน้าที่ มีความผิด

(2) บุคคลที่มีความผิดตาม (1) ต้องรับผิดตามคำพิพากษาโดยสรุป

(a) ปรับไม่เกินระดับ 5 ในมาตราส่วนมาตรฐาน หรือ

(b) จำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือทั้งจำทั้งปรับ

(3) ผู้ใดขัดขืนหรือจงใจขัดขวางเจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยของศาลซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามหน้าที่ มีความผิด

(4) ผู้กระทำความผิดตาม (3) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินระดับ 3 ตามมาตราส่วนมาตรฐาน

¹² Courts Act 2003. Chapter 39, Part 4 Court security.

3.2 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานตำรวจศาลของประเทศไทย

3.2.1 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560

มาตรา 29 บุคคลไม่ต้องรับโทษทางอาญา เว้นแต่ ได้กระทำการอันกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลาที่กระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิด และกำหนดโทษไว้ และโทษที่จะลงแก่บุคคลนั้น จะหนักกว่าโทษที่บัญญัติไว้ในกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลาที่กระทำผิดมิได้

ในคดีอาญาให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีความผิดและก่อนมีคำพิพากษาอันถึงที่สุดแสดงว่าบุคคลใดได้กระทำความผิด จะปฏิบัติต่อบุคคลนั้นเสมือนเป็นผู้กระทำความผิดมิได้

การควบคุมหรือคุมขังผู้ต้องหาหรือจำเลยให้กระทำได้เพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันมิให้มีการหลบหนีในคดีอาญา จะบังคับให้บุคคลให้การเป็นปฏิปักษ์ต่อตนเองมิได้¹³

3.2.2 ประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 1 ในประมวลกฎหมายนี้

(16) “เจ้าพนักงาน” หมายความว่า บุคคลซึ่งกฎหมายบัญญัติว่าเป็นเจ้าพนักงานหรือได้รับแต่งตั้งตามกฎหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการ ไม่ว่าจะประจำหรือครั้งคราวและไม่ว่าจะได้รับค่าตอบแทนหรือไม่¹⁴

มาตรา 368 วรรคแรก ผู้ใดทราบคำสั่งของเจ้าพนักงาน ซึ่งสั่งการตามอำนาจหน้าที่ที่มีกฎหมายให้ไว้ ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้นโดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบวัน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ¹⁵

3.2.3 ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา 2 ในประมวลกฎหมายนี้

(16) “พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งกฎหมายให้มีอำนาจและหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ให้รวมทั้งพศติ เจ้าพนักงานกรมสรรพสามิต กรมศุลกากร กรมเจ้าท่า พนักงานตรวจคนเข้าเมืองและเจ้าพนักงานอื่น ๆ ในเมื่อทำการอันเกี่ยวกับการจับกุมปราบปรามผู้กระทำความผิดกฎหมาย ซึ่งตนมีหน้าที่ต้องจับกุมหรือปราบปราม¹⁶

¹³ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560. มาตรา 29.

¹⁴ ประมวลกฎหมายอาญา. มาตรา 1 (16).

¹⁵ ประมวลกฎหมายอาญา. มาตรา 368.

¹⁶ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา. มาตรา 2 (16).

มาตรา 83 ในการจับนั้น เจ้าพนักงานหรือราษฎรซึ่งทำการจับต้องแจ้งแก่ผู้ที่จะถูกจับ นั้นว่าเขาต้องถูกจับ แล้วสั่งให้ผู้ถูกจับ ไปยังที่ทำการของพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่ถูกจับ พร้อมด้วยผู้จับ เว้นแต่สามารถนำไปที่ทำการของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบได้ในขณะนั้น ให้ นำไปที่ทำการของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบดังกล่าว แต่ถ้าจำเป็นก็ให้จับตัวไป

ในกรณีที่เจ้าพนักงานเป็นผู้จับ ต้องแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกจับทราบ หากมีหมายจับให้ แสดงต่อผู้ถูกจับ พร้อมทั้งแจ้งด้วยว่า ผู้ถูกจับมีสิทธิที่จะไม่ให้การหรือให้การก็ได้และถ้อยคำ ของผู้ถูกจับนั้นอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้และผู้ถูกจับมีสิทธิที่จะพบและ ปรึกษานายความ หรือผู้ซึ่งจะเป็นทนายความ ถ้าผู้ถูกจับประสงค์จะแจ้งให้ญาติหรือผู้ซึ่งตน ใ่วางใจทราบถึงการจับกุมที่สามารถดำเนินการได้โดยสะดวกและไม่เป็นการขัดขวางการจับหรือ การควบคุมผู้ถูกจับหรือทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด ก็ให้เจ้าพนักงานอนุญาต ให้ผู้ถูกจับดำเนินการได้ตามสมควรแก่กรณี ในการนี้ให้เจ้าพนักงานผู้จับนั้นบันทึกการจับดังกล่าว ไว้ด้วย

ถ้าบุคคลซึ่งจะถูกจับขัดขวางหรือจะขัดขวางการจับ หรือหลบหนีหรือพยายามจะ หลบหนี ผู้ทำการจับมีอำนาจใช้วิธีหรือการป้องกันทั้งหลายเท่าที่เหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งเรื่อง ในการจับนั้น¹⁷

การจับกุมผู้กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา¹⁸

1) วัตถุประสงค์ของการจับกุม

การจับกุม เป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคลเพื่อให้ได้มาซึ่งพยานหลักฐานในการ ดำเนินคดีอาญา และเป็นการพิสูจน์ความผิดรวมถึงบทลงโทษผู้กระทำความผิดที่แท้จริง ตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ลักษณะที่ 5 จึงได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติงาน ของเจ้าพนักงานในการจำกัดเสรีภาพทางร่างกายของบุคคลผู้ที่กระทำความผิดได้เท่าที่จำเป็นและมี เหตุอันสมควร ซึ่งโดยหลักแล้วจะกระทำเช่นนั้นไม่ได้ จึงมีข้อยกเว้นตามที่กฎหมายได้บัญญัติ ไว้เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดี ดังนั้น การจับกุมตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาจึง ได้กำหนดให้เจ้าพนักงานหรือราษฎรสามารถจับกุมผู้กระทำความผิดได้ โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

(1) เพื่อนำตัวผู้ที่มีหลักฐานว่าน่าจะเป็นผู้กระทำความผิด มาควบคุมหรือส่งฟ้อง ต่อศาล

(2) เพื่อป้องกัน มิให้ผู้นั้นก่อเหตุร้ายหรือกระทำความผิด

¹⁷ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา. มาตรา 83.

¹⁸ ณรงค์ ใจหาญ. (2552). *หลักกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เล่ม 1* (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: วิทยุชน. หน้า 223.

(3) เพื่อป้องกันมิให้ผู้ยื่น ไปชมขุพยานหรือยกย้ายหลักฐาน

(4) เพื่อดำเนินการกับผู้ต้องหา ตามที่กฎหมายกำหนด ตัวอย่างเช่น การแจ้งข้อกล่าวหา หรือการสอบปากคำผู้ต้องหา เป็นต้น ซึ่งเดิมการจับกุมนั้นเป็นเพียงการนำผู้ต้องหาไปให้ศาลพิจารณาว่าควรจะเข้าสู่กระบวนการพิจารณาของศาลหรือไม่ และเป็นการป้องกันไม่ให้ผู้ต้องหานั้นก่อเหตุซึ่งเป็นการป้องกันอาชญากรรม ต่อมาได้มีการเพิ่มเติมวัตถุประสงค์ของการจับจากเดิม โดยเจ้าพนักงานผู้จับกุมจะต้องแจ้งสิทธิให้แก่ผู้ต้องหาหรือการสอบปากคำผู้ต้องหา เพื่อให้ได้มาซึ่งหลักฐานในการฟ้องร้อง

เหตุผลของการจับกุมตัวผู้กระทำความผิดนั้น กฎหมายได้กำหนดให้ศาลมีการตรวจสอบเหตุที่จะออกหมายจับและจะต้องมีหมายจับก่อน

แต่อย่างไรก็ตาม หากการกระทำความผิดดังกล่าวเป็นการกระทำผิดซึ่งหน้าหรือมีเหตุจำเป็นที่ไม่สามารถออกหมายจับได้ทันทั่วทั้งที่ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาจึงได้บัญญัติเหตุยกเว้นให้เจ้าพนักงานสามารถจับกุมผู้กระทำความผิดได้ โดยไม่จำเป็นต้องมีหมายจับ ซึ่งจะกล่าวต่อไปในส่วนของการจับในกรณีการกระทำความผิดซึ่งหน้า

2) หลักเกณฑ์ของการจับ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ผู้มีอำนาจจับ คือ เจ้าพนักงาน ซึ่งเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือพนักงานสอบสวน นอกจากนี้ราษฎรก็สามารถจับได้ ในกรณีเจ้าพนักงานได้ร้องขอความช่วยเหลือหรือเป็นการจับในกรณีความผิดซึ่งหน้าตามที่ได้มีการระบุไว้ท้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งผู้ทำวิจัยจะกล่าวถึงการจับโดยเจ้าพนักงาน ซึ่งสามารถแบ่งการจับออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่¹⁹

(1) การจับโดยมีหมายจับหรือการจับตามหมายจับ

การจับโดยมีหมายจับนั้น หมายจับจะต้องออกโดยศาลตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 66 ซึ่งบัญญัติไว้ว่า “เหตุที่จะออกหมายจับได้มีดังต่อไปนี้

(1.1) เมื่อมีหลักฐานตามสมควรว่าบุคคลใดน่าจะได้กระทำความผิดอาญา ซึ่งมีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินสามปี หรือ

(1.2) เมื่อมีหลักฐานตามสมควรว่าบุคคลใดน่าจะได้กระทำความผิดอาญา และมีเหตุอันควรเชื่อว่าหลบหนีหรือจะไปยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐานหรือก่อเหตุอันตรายประการอื่น

ถ้าบุคคลนั้นไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่งหรือไม่มาตามหมายเรียกหรือตามนัด โดยไม่มีข้อแก้ตัวอันควรให้สันนิษฐานว่าบุคคลนั้นจะหลบหนี

¹⁹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 224.

(2) การจับโดยไม่มีหมายจับ²⁰

ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 78 กำหนดห้ามมิให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจับบุคคลใด โดยไม่ต้องมีหมายจับหรือคำสั่งศาล ยกเว้น

(2.1) เมื่อบุคคลนั้น ได้กระทำความผิดซึ่งหน้าดัง ได้บัญญัติไว้ในมาตรา 80 ซึ่งเป็นการกระทำความผิดซึ่งหน้าโดยเห็นว่ากำลังกระทำ หรือพบเห็นผู้กระทำความผิดที่อยู่ในอาการซึ่งแทบจะไม่มีข้อสงสัยเลยว่าผู้นั้น ได้กระทำความผิดมาแล้วสด ๆ ดังนั้นคำว่า “ความผิดซึ่งหน้า” จะต้องเป็นกรณีที่เจ้าพนักงานเป็นผู้เห็นเอง ไม่ใช่กรณีที่ผู้อื่นเห็นแล้วมาแจ้งให้เจ้าพนักงานทราบอีกต่อหนึ่ง และไม่จำเป็นที่จะต้องเป็นการพบเห็นการกระทำความผิด โดยบังเอิญ โดยเจ้าพนักงานอาจมีความตั้งใจที่จะเข้าไปตรวจสอบและพบการกระทำความผิดจึงนำไปสู่การจับกุมก็ได้

ความผิดอาญาที่ให้อือว่าความผิดนั้นเป็นความผิดซึ่งมีหน้าตามที่บัญญัติไว้ในบัญชีท้ายประมวลกฎหมายนี้ ได้แก่

กรณีแรก เมื่อบุคคลหนึ่งถูกไล่จับดังผู้กระทำโดยมิเสียงร้องเอะอะ

กรณีที่สอง เมื่อพบบุคคลหนึ่งแทบจะทันทีทันใดหลังจากการกระทำความผิดในละแวกใกล้เคียงกับที่เกิดเหตุและมีสิ่งของที่ได้มาจากการกระทำความผิดหรือมีเครื่องมือ อาวุธ หรือวัตถุอย่างอื่นอันสันนิษฐานได้ว่าใช้ในการกระทำความผิด หรือมีร่องรอยพิรุณเห็นประจักษ์ที่เสื้อผ้าหรือเนื้อตัวของผู้นั้น

กรณีตัวอย่างเช่น

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 8764/2554 หลังเกิดเหตุผู้เสียหายแจ้งต่อเจ้าพนักงานตำรวจทันทีแล้วเจ้าพนักงานตำรวจได้ออกสกัดจับคนร้ายในเส้นทางที่คาดว่าคนร้ายจะใช้หลบหนี ก่อนจับกุมเจ้าพนักงานตำรวจรับทราบข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับบรรดัจกรยานยนต์ของคนร้ายและของผู้เสียหายจากผู้เสียหาย และเจ้าพนักงานตำรวจซึ่งออกมาสกัดจับคนร้ายที่บรรดัจกรยานยนต์ต้องสงสัยทั้งสองคันตามที่ได้รับแจ้งในเวลาต่อเนื่องกัน และยืนยันว่าจำเลยที่ 1 เป็นคนร้ายที่ร่วมกับจำเลยที่ 2 ซึ่งทรัพย์สินผู้เสียหายแล้วบรรดัจกรยานยนต์ของผู้เสียหายที่ชิงมาได้หลบหนีฝ่าด่านสกัดของเจ้าพนักงานตำรวจ เจ้าพนักงานตำรวจชุดจับกุมยังติดตามต่อเนื่องจนกระทั่งพบเห็นจำเลยที่ 1 วิ่งหลบหนีเข้าไปในบ้านของจำเลยที่ 1 ซึ่งตามพฤติการณ์แทบจะไม่มี ความสงสัยเลยว่าจำเลยที่ 1 ได้กระทำความผิดมาแล้วสด ๆ อันถือได้ว่าเป็นความผิดซึ่งหน้าตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 80 (2) ที่เจ้าพนักงานตำรวจสามารถกระทำการจับกุมจำเลยที่ 1 โดยไม่ต้องมี

²⁰ ณรงค์ ใจหาญ. อ่างแล้ว เจริญรถที่ 18. หน้า 225.

หมายค้นและหมายจับได้ตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 78 (1) และ มาตรา 92 (3)²¹

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4958/2551 แม้เจ้าพนักงานตำรวจจะมีได้ดำเนินการขอหมายค้นจากศาลชั้นต้นก่อนเข้าตรวจค้นบ้านจำเลยก็ตาม แต่ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าสายลับล่อซื้อเมทแอมเฟตามีนที่หน้าบ้านจำเลย และเจ้าพนักงานตำรวจผู้จับกุมได้แอบซุ่มดูและเห็นเหตุการณ์การล่อซื้อดังกล่าว จึงเข้าตรวจค้นและจับกุมจำเลย เป็นกรณีที่เจ้าพนักงานตำรวจพบเห็นการกระทำความผิดฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนและมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย อันเป็นความผิดซึ่งหน้า และการตรวจค้นจับกุมได้กระทำต่อเนื่องกัน เจ้าพนักงานตำรวจจึงเข้าตรวจค้นบ้านจำเลยได้โดยไม่ต้องมีหมายค้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 92 (2) (เดิม) ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะกระทำความผิด²²

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3751/2551 ฎีกาของจำเลยที่ว่า คำเบิกความของร้อยตำรวจเอก น. ชัดกับบันทึกการจับกุม แต่ไม่ปรากฏตามฎีกาของจำเลยว่าชัดเจนอย่างไร จึงเป็นฎีกาที่ไม่ชัดเจน ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย ร้านก๋วยเตี๋ยวของจำเลยขณะเปิดบริการมีใช้ที่รโหฐาน แต่เป็นที่สาธารณสถาน เมื่อเจ้าพนักงานตำรวจมีเหตุอันควรสงสัยว่าจำเลยมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองอันเป็นความผิดต่อกฎหมายย่อมมีอำนาจค้นจำเลยได้โดยไม่ต้องมีหมายค้น ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 93 และเมื่อตรวจค้นพบเมทแอมเฟตามีนอยู่ในความครอบครองของจำเลย การกระทำของจำเลยก็เป็นความผิดซึ่งหน้า เจ้าพนักงานตำรวจย่อมมีอำนาจจับจำเลยได้โดยต้องมีหมายจับตามมาตรา 78 (1)²³

(2.2) เมื่อพบบุคคลมีพฤติการณ์อันควรสงสัย ซึ่งบุคคลดังกล่าวน่าจะก่อเหตุร้ายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น ตามมาตรา 78 (2) นั้น เป็นพฤติการณ์ที่น่าจะก่อเหตุร้ายแต่ยังไม่ถึงขั้นลงมือกระทำความผิดก็ได้ เนื่องจากพฤติการณ์ดังกล่าวเป็นกรณีที่มีความจำเป็นต้องจับกุมเพื่อเป็นการป้องกันการกระทำความผิดมิให้เกิดขึ้น ประกอบกับไม่สามารถดำเนินการขอหมายจับได้ทันที่ ดังนั้นการจับกุมในลักษณะอันควรสงสัยนี้ จึงจำเป็นที่จะต้องมีหลักฐานประกอบการกระทำความผิด เช่น วัตถุอย่างอื่น เครื่องมือ หรืออาวุธ ที่ใช้ในการกระทำความผิด ดังนั้นจึงมีความแตกต่างกับการจับตามมาตรา 80 วรรคสอง ซึ่งเป็นการจับกุมผู้กระทำความผิดที่ได้ลงมือกระทำความผิดสำเร็จแล้ว ประกอบกับความผิดดังกล่าวเป็นความผิดที่มีบัญญัติไว้ท้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เป็นต้น

²¹ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 8764/2554 (กองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา).

²² คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4958/2551 (สำนักวิชาการ).

²³ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3751/2551 (เนติ).

(2.3) กรณีที่จะออกหมายจับบุคคล ตามมาตรา 66 (2) แต่ไม่สามารถขอให้ศาลออกหมายจับบุคคลนั้นได้ทันที จึงมีข้อยกเว้นในการจับกุมโดยไม่ต้องออกหมายจับ ตามมาตรา 78 (3) โดยต้องประกอบเงื่อนไข 2 ประการ ดังนี้

1. เมื่อมีหลักฐานตามสมควรหรือมีเหตุที่จะจับผู้ที่กระทำผิดมาแล้ว และผู้กระทำผิดนั้นจะหลบหนี หรือจะกระทำการยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐาน หรือได้ก่อเหตุร้ายประการอื่น จึงเป็นเหตุออกหมายจับตามมาตรา 66 (2) และไม่สามารถขอหมายจับจากศาลได้ทันที

2. กรณีตัวอย่าง เจ้าพนักงานมีการสืบทราบว่าบุคคลดังกล่าวน่าจะเชื่อได้ว่ากระทำความผิดกฎหมายอาญา หรือมีเหตุเชื่อว่าผู้นั้นได้ทำลายหลักฐานที่ใช้ในการกระทำความผิด หากต้องขอหมายจับจากศาลจะไม่ทันเวลาที่ เป็นต้น

(2.4) มาตรา 78 (4) เป็นการจับกุมผู้ต้องหา หรือจำเลยที่หลบหนี หรือจะหลบหนี ในระหว่างการปล่อยตัวชั่วคราว สามารถแบ่งออกเป็น 2 กรณี

1. ผู้ต้องหาหรือจำเลยเป็นผู้ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวระหว่างสอบสวน หรือการพิจารณาของศาล และพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจพบว่าผู้นั้นจะหลบหนี

2. ได้รับคำขอจากผู้ประกันหรือผู้ที่เป็นหลักประกันตัวผู้ต้องหาหรือจำเลย ที่ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว ให้จับตัวบุคคลดังกล่าว เนื่องจากผู้ต้องหาหรือจำเลยหลบหนีหรือจะหลบหนี

จากกรณีดังกล่าวจะเห็นได้ว่า เมื่อเจ้าพนักงานจับกุมผู้ต้องหาหรือจำเลยได้แล้ว จะต้องรีบส่งบุคคลดังกล่าวไปยังพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่ใกล้ที่สุด และให้รีบส่งบุคคลดังกล่าวไปยังเจ้าพนักงานหรือศาลที่ปล่อยตัวชั่วคราว ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 117

(2.5) หากเป็นกรณีผู้ต้องหาหรือจำเลย มีหมายจับแล้วแต่หลบหนีหรือมีผู้ช่วยให้บุคคลดังกล่าวหลบหนี เจ้าพนักงานมีอำนาจติดตามจับกุมได้โดยไม่ต้องมีหมายจับ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 65 ซึ่งมีใช้การจับโดยอาศัยเหตุใหม่

3.2.4 ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

มาตรา 31 ผู้ใดกระทำการอย่างใด ๆ ดังกล่าวต่อไปนี้ ให้ถือว่ากระทำความผิดฐานละเมิดอำนาจศาล

(1) ขัดขึ้นไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของศาลตามมาตรา ก่อนอันว่าด้วยการรักษาความเรียบร้อย หรือประพฤติตนไม่เรียบร้อยในบริเวณศาล²⁴

²⁴ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง. มาตรา 31 (1).

เมื่อพิจารณาตามมาตรา 31 (1) จะเห็นว่า การกระทำความผิดฐานละเมิดอำนาจศาล จะต้องมีการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง สามารถสรุปได้ดังนี้

- 1) ขัดขึ้นไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของศาล ซึ่งจะต้องมีองค์ประกอบ ดังนี้
 - (1) ข้อกำหนดของศาล
 - (2) ข้อกำหนด มีจุดประสงค์เพื่อรักษาความเรียบร้อย
 - (3) ผู้ที่ฝ่าฝืนข้อกำหนด
- 2) ประพฤติตนไม่เรียบร้อยในบริเวณศาล ซึ่งจะต้องมีองค์ประกอบ ดังนี้
 - (1) ผู้ที่ประพฤติตนไม่เรียบร้อย
 - (2) การกระทำนั้นต้องเกิดขึ้นภายในบริเวณศาล

อย่างไรก็ตามที่ผ่านมาการตีความคำว่า “ประพฤติตนไม่เรียบร้อย” เป็นการตีความอย่างกว้าง โดยหมายความถึงการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดเพื่อรักษาความเรียบร้อย หรือการประพฤติตนในทางที่ไม่เรียบร้อย ซึ่งอาจรวมถึงการแต่งกายที่ไม่เหมาะสมในบริเวณศาล การพูดคุยเอะอะส่งเสียงดังในระหว่างการพิจารณาคดีของศาล ตลอดจนการไม่รักษากิริยาที่สุภาพอื่นด้วย ที่ผ่านมาศาลเคยตีความ เรื่องความผิดจากการประพฤติหรือปฏิบัติตน ไม่เรียบร้อยภายในบริเวณศาลไว้ เช่น

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7597/2562 ผู้ถูกกล่าวหาได้หลงลืมต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นทนายความ และทราบคืออยู่แล้วว่าตนถูกลงโทษคดีมรรยาททนายความ ห้ามทำการเป็นทนายความ 3 ปี แต่กลับปกปิดข้อเท็จจริงและรับเป็นทนายความเข้าว่าความให้แก่โจทก์ ในการพิจารณาคดีอาญาของศาลชั้นต้น การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาถือได้ว่าเป็นการประพฤติตนไม่เรียบร้อยในบริเวณศาล อันเป็นการกระทำความผิดฐานละเมิดอำนาจศาลตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 31 (1)²⁵

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5801/2550 หลังจากที่ถูกกล่าวหาได้ตกลงว่าจ้างผู้ถูกกล่าวหาเป็นทนายความแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาบอกว่าจะติดต่อวังเต็นคตีในชั้นศาลอุทธรณ์ให้และได้ติดต่อแล้ว จะต้องเสียค่าใช้จ่ายให้เบื้องต้น 200,000 บาท ผู้กล่าวหาตกลงและนัดให้ไปรับมอบเงินที่บ้านของผู้กล่าวหา เมื่อผู้ถูกกล่าวหาได้รับเงินดังกล่าวไปแล้ว ผลปรากฏว่าศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิพากษายืน ผู้กล่าวหาจึงทวงเงินคืนหลายครั้งเคยมาติดตามทวงคืนในบริเวณศาล 3 ครั้ง แม้การเรียกเงินค่าวังเต็นคตีจะมีได้เกิดขึ้นในบริเวณศาล แต่ได้มีการติดต่อทวงถามคืนเงินในบริเวณศาลและมีการมอบเงินคืนที่บริเวณโรงรถของศาลกระบวนการเรียกหรือคืนเงินค่าวังเต็นคตีและการคืนเงินถือเป็น

²⁵ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7597/2562.

ส่วนหนึ่งของการประพุดิตนไม่เรียบร้อยในบริเวณศาลแล้ว การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นการละเมิดอำนาจศาล²⁶

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5100/2543 อาคารที่ทำการศาลยุติธรรมเป็นสถานที่อำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนผู้มีบรรดคดี บุคคลผู้มีบรรดคดีต้องมีความมั่นใจ และมีความอบอุ่นในความปลอดภัยจากภัยอันตรายทั้งปวง การที่ผู้ถูกกล่าวหาพกพาอาวุธปืน ซึ่งเป็นอาวุธร้ายแรงดังกล่าวเข้าไปใน บริเวณที่ทำการศาล แสดงถึงความไม่เคารพยำเกรงต่อกฎหมาย ถือได้ว่าเป็นความผิดร้ายแรง ศาลอุทธรณ์ภาค 7 พิพากษาลงโทษจำคุก ผู้ถูกกล่าวหา 2 เดือนและไม่รอการลงโทษเหมาะสมแก่ พฤติการณ์แห่งรูปคดีและเป็นคุณแก่จำเลยมากแล้ว ไม่มีเหตุที่ศาลฎีกาจะเปลี่ยนแปลงแก้ไข²⁷

ในการนำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาบังคับใช้โดยอนุโลมนั้น เพื่อเป็นการอุดช่องว่างของกฎหมาย หากผู้กระทำผิดมีความผิดฐานละเมิดอำนาจศาลแล้ว ก็อาจถูกดำเนินคดีตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดนั้นด้วย²⁸

3.2.5 พระราชบัญญัติเจ้าพนักงานตำรวจศาล พุทธศักราช 2562

ศาลยุติธรรมได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง กับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 77 วรรคสอง และตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2560 เรื่องแนวทางการจัดทำและการเสนอร่างกฎหมายตามบทบัญญัติมาตรา 77 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ต่อมาที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้มีมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติเจ้าพนักงานตำรวจศาล เมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2562 และประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 16 เมษายน 2565 มีผลบังคับใช้เมื่อพ้น 90 วัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้²⁹

มาตรา 3 กำหนดนิยามว่า “ศาล” หมายความว่า ศาลยุติธรรม

²⁶ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5801/2550 (เนติ).

²⁷ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5100/2543 (สำนักงานส่งเสริมตุลาการ).

²⁸ สุขชาย จอกแก้ว. (2551). ละเมิดอำนาจศาล! โทษที่ศาล...ไม่อยากแตะ. *คอลัมน์กระแสดารชน* หนังสือพิมพ์มติชนรายวัน, 31 (11070). อ้างถึงใน จุฬารัตน์ ยะปะนัน. (2551). ร่างกฎหมายที่น่าสนใจ. วารสารจตุรนิติ, 5 (4) กรกฎาคม-สิงหาคม 2551, หน้า 151.

²⁹ สุเมธ จิรชัยศิริ. (2566). *พระราชบัญญัติเจ้าพนักงานตำรวจศาล พ.ศ. 2562 ก้าวแรกของการมี “Court Marshal” ในระบบศาลยุติธรรมไทย*. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: https://www.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_parcy/ewt_dl_link.php?nid=58601&filename=index. [2566, 29 มีนาคม].

กำหนดนิยามคำว่า “เจ้าพนักงานตำรวจศาล” หมายความว่า บุคคลที่เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้³⁰

มาตรา 4 ให้เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมจัดให้มีเจ้าพนักงานตำรวจศาล ในจำนวนที่เพียงพอต่อการปฏิบัติหน้าที่ ทั้งนี้โดยคำนึงถึงควมมีประสิทธิภาพ ความคุ้มค่า และความไม่ซ้ำซ้อน³¹

มาตรา 5 เจ้าพนักงานตำรวจศาลมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(1) รักษาความสงบเรียบร้อยและรักษาความปลอดภัยบุคคลและทรัพย์สินในบริเวณศาล
 (2) ป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดในบริเวณศาล
 (3) รักษาความปลอดภัยและคุ้มครองข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พนักงานและลูกจ้างของศาลและสำนักงานศาลยุติธรรม ซึ่งกระทำการตามหน้าที่ หรือเพราะเหตุที่จะกระทำหรือได้กระทำการตามหน้าที่ รวมทั้งอาคารสถานที่และทรัพย์สินของศาลและสำนักงานศาลยุติธรรม

(4) ปฏิบัติตามคำสั่งศาลในการแจ้งให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจับผู้ต้องหาหรือจำเลยที่ได้รับคำสั่งศาลแล้วหนีหรือหลบหนี หรือถ้ามีเหตุจำเป็นที่ไม่สามารถขอความช่วยเหลือจากเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจได้ทันทั่วถึง ก็ให้มีอำนาจจับผู้ต้องหาหรือจำเลยนั้นได้ และเมื่อจับได้แล้วให้นำผู้ถูกจับไปยังศาลโดยเร็ว

(5) เมื่อศาลได้ออกหมายจับผู้ไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกหรือคำสั่งศาล ให้ศาลมีคำสั่งตั้งเจ้าพนักงานตำรวจศาลเป็นผู้จัดการตามหมายจับ และหากศาลเห็นสมควร ศาลอาจให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเป็นผู้จัดการตามหมายจับด้วยโดยมีเจ้าพนักงานตำรวจศาลเป็นผู้สนับสนุนก็ได้³²

มาตรา 6 ผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานตำรวจศาล ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(1) มีสัญชาติไทยโดยกำเนิด
 (2) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
 (3) เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(4) ไม่เป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

³⁰ พระราชบัญญัติเจ้าพนักงานตำรวจศาล พ.ศ. 2562. มาตรา 3.

³¹ พระราชบัญญัติเจ้าพนักงานตำรวจศาล พ.ศ. 2562. มาตรา 4.

³² พระราชบัญญัติเจ้าพนักงานตำรวจศาล พ.ศ. 2562. มาตรา 5 (1)-(5).

(5) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งใด ๆ ในพรรคการเมือง

(6) มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามอื่นตามที่กำหนดในระเบียบคณะกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรมตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม³³

มาตรา 7 เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 5 (1) (2) และ (3) สำนักงานศาลยุติธรรมอาจขอให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน หรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ได้ตามความจำเป็น³⁴

มาตรา 8 การใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาลอันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ และเป็นเรื่องความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ให้อยู่ในอำนาจของศาลยุติธรรม³⁵

มาตรา 9 เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงานศาลยุติธรรมได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัติอาวูฐปีน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง สิ่งเทียมอาวูฐปีน และพระราชบัญญัติการควบคุมยุทธภัณฑ์ เช่นเดียวกับราชการทหาร และตำรวจ ตามกฎหมายดังกล่าว ทั้งนี้ การมีและใช้อาวูฐปีน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง สิ่งเทียมอาวูฐปีน และยุทธภัณฑ์ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม³⁶

มาตรา 10 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานตำรวจศาลเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้มีหน้าที่และอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา³⁷

มาตรา 11 ให้ประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัตินี้³⁸

3.2.6 ระเบียบคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมว่าด้วยการรักษาความปลอดภัย พุทธศักราช 2550

ระเบียบนี้ใช้บังคับกับศาลยุติธรรม ซึ่งรวมถึง ศาลฎีกา ศาลอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์ ศาลชั้นต้น รวมถึงสำนักงานอธิบดีผู้พิพากษาและสำนักงานศาลยุติธรรม และ

³³ พระราชบัญญัติเจ้าพนักงานตำรวจศาล พ.ศ. 2562. มาตรา 6.

³⁴ พระราชบัญญัติเจ้าพนักงานตำรวจศาล พ.ศ. 2562. มาตรา 7.

³⁵ พระราชบัญญัติเจ้าพนักงานตำรวจศาล พ.ศ. 2562. มาตรา 8.

³⁶ พระราชบัญญัติเจ้าพนักงานตำรวจศาล พ.ศ. 2562. มาตรา 9.

³⁷ พระราชบัญญัติเจ้าพนักงานตำรวจศาล พ.ศ. 2562. มาตรา 10.

³⁸ พระราชบัญญัติเจ้าพนักงานตำรวจศาล พ.ศ. 2562. มาตรา 11.

ใช้บังคับกับผู้พิพากษา ราชการศาลยุติธรรม คณะตุลาการศาลยุติธรรม ผู้พิพากษาสมทบและบุคลากรของศาลยุติธรรม ข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม รวมถึงบุคคลซึ่งปฏิบัติงานให้แก่ศาลยุติธรรม³⁹

กำหนดมาตรการในการจัดสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์ เพื่อความเหมาะสมในการรักษาความปลอดภัย โดยจะต้องจัดห้องพิจารณา ห้องธุรการ ห้องทำงานผู้พิพากษา⁴⁰ ห้องคุมขัง⁴¹ อีกทั้งยังกำหนดให้มีวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการรักษาความปลอดภัย เช่น กล้องจับภาพ โทรศัพท์วงจรปิด วิทยุสื่อสารมือถือ สัญญาณเตือนภัย อาวุธประเภทกระบอง กุญแจมือ เครื่องตรวจอาวุธชนิดประตู่⁴² ให้มีการจัดแบ่งพื้นที่ที่มีการรักษาความปลอดภัย พื้นที่ควบคุม พื้นที่หวงห้าม พื้นที่หวงห้ามเฉพาะ และเขตกำหนดสิทธิ์ ตลอดจนกำหนดสิทธิและการเข้าออกของบุคคลในแต่ละพื้นที่ การออกบัตรอนุญาตประเภทต่าง ๆ⁴³

ส่วนการควบคุมและการตรวจค้น มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) การควบคุมบุคคล

(1) ให้บุคคลภายในหน่วยงานติดบัตรขณะอยู่ในบริเวณสถานที่ ให้ถือว่าเป็นบุคคลผู้ได้รับอนุญาตให้เข้าพื้นที่ได้

(2) ให้บุคคลภายนอกติดบัตร “ผู้ติดต่อ” สำหรับผู้มาติดต่อราชการเป็นครั้งคราว หรือบัตรถาวรประเภท 2 สำหรับผู้มาติดต่อราชการเป็นประจำ แล้วแต่กรณี

(3) จัดให้มีที่พักผู้มาติดต่อราชการหรือเยี่ยมไว้เป็นพิเศษ ไม่อนุญาตให้ผู้มาเยี่ยมเข้าไปในห้องทำงาน นอกจากบุคคลที่มาติดต่อราชการ ในการนี้ผู้มาเยี่ยมต้องรับผิดชอบในตัวผู้มาเยี่ยมตลอดเวลาของการเยี่ยม⁴⁴

2) การตรวจค้น

(1) ให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยประจำทางทางเข้า - ออก สอดส่องดูแลความเรียบร้อยของบุคคลที่เข้า - ออก อาคาร และป้องกันมิให้บุคคลพกพาอาวุธเข้าในอาคาร

(2) ให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยจุดทางเข้าอาคาร ดูแลผู้ที่จะเข้ามาในอาคารผ่านเครื่องตรวจอาวุธชนิดประตู่ (ถ้ามี) เหตุสงสัย ให้ตรวจกระเป๋าหรือสัมภาระ โดยใช้เครื่องตรวจอาวุธขนาดเล็กอีกครั้ง หากพบสิ่งที่น่าสงสัยให้แจ้งเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ผู้อำนวยการ

³⁹ ระเบียบคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมว่าด้วยการรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2550. ข้อ 4.

⁴⁰ ระเบียบคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมว่าด้วยการรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2550. ข้อ 7-8.

⁴¹ ระเบียบคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมว่าด้วยการรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2550. ข้อ 9.

⁴² ระเบียบคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมว่าด้วยการรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2550. ข้อ 11.

⁴³ ระเบียบคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมว่าด้วยการรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2550. ข้อ 12-14.

⁴⁴ ระเบียบคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมว่าด้วยการรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2550. ข้อ 15 (1).

ผู้ที่ได้รับมอบหมาย หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำศาล เพื่อพิจารณาความเหมาะสมก่อนได้รับอนุญาตให้เข้าไปในอาคาร

(3) ให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยแจ้งบุคคลภายนอกฝากอาวุธและสัมภาระบริเวณทางเข้าอาคาร

(4) ให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยทำการตรวจค้นบุคคลได้ทันที หากมีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลนั้นจะมีอาวุธติดตัวมาด้วย และให้ควบคุมตัวบุคคลนั้นไว้ แล้วรายงานให้ผู้บัญชาการหรือหัวหน้าส่วนราชการทราบโดยทันที

การตรวจค้นจะต้องทำโดยสุภาพและเท่าที่จำเป็น เพื่อตรวจทราบว่าบุคคลนั้นได้นำอาวุธ วัตถุระเบิด หรือสิ่งอื่นใดที่อาจก่อให้เกิดอันตรายติดตัวมาด้วยหรือไม่ กรณีค้นผู้หญิงต้องให้หญิงอื่นเป็นผู้ค้น⁴⁵

3.2.7 ข้อกำหนดของศาลอาญาว่าด้วยการรักษาความสงบเรียบร้อยในบริเวณศาลอาญา พุทธศักราช 2564⁴⁶

เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในบริเวณศาลอาญา และเพื่อให้กระบวนการพิจารณาคำเนินไปด้วยความเที่ยงธรรมและรวดเร็ว รวมถึงมิให้คู่ความดำเนินกระบวนการพิจารณาในทางก่อความรำคาญ หรือในทางประวิงให้ชักช้าหรือในทางฟุ่มเฟือยเกินสมควร อาศัยอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 30 ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 15 เห็นควรออกข้อกำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

1) ห้ามมิให้ผู้ใดประพฤติตน ใช้คำพูดหรือกริยาในทางที่ก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อย ก่อความรำคาญ ส่งเสียดัง หรือในทางประวิงการดำเนินกระบวนการพิจารณาชักช้า หรือในทางฟุ่มเฟือยเกินสมควร หรือกระทำในลักษณะที่เป็นการขู่ขู่ จูงใจ สนับสนุนใด ๆ ในการกระทำดังกล่าวในห้องพิจารณาคดี หรือภายในบริเวณศาลอาญา รวมถึงกระทำอย่างอื่นในทำนองเดียวกัน ตลอดจนทำให้เจ้าพนักงานมีอำนาจตรวจตราคัดกรองอนุญาตให้บุคคลใด เข้า - ออก เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดเหตุการณ์ดังกล่าวข้างต้น

2) ห้ามมิให้บุคคลใด ๆ ที่เคยกระทำตามข้อ 1 เข้ามาในห้องพิจารณาคดีหรือภายในบริเวณศาลอาญา เว้นแต่เป็นคู่ความในคดี

3) ห้ามมิให้พกพาอาวุธหรือวัตถุอื่นใดที่สามารถใช้เป็นอาวุธ หรือสิ่งผิดกฎหมายทุกชนิด เข้ามาในห้องพิจารณาหรือในบริเวณศาลอาญา

⁴⁵ ระเบียบคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมว่าด้วยการรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2550. ข้อ 15 (2).

⁴⁶ ข้อกำหนดของศาลอาญาว่าด้วยการรักษาความสงบเรียบร้อยในบริเวณศาลอาญา พ.ศ. 2564.

4) ห้ามนำโทรศัพท์เคลื่อนที่ กล้องถ่ายรูปหรือวิดีโอ เครื่องบันทึกเสียง หรือเครื่องมืออื่นใดในทำนองเดียวกันเข้ามาในห้องพิจารณาคดี เว้นแต่ได้รับอนุญาต หรือได้มีคำสั่งให้ดำเนินการเป็นอย่างอื่น

5) ห้ามบันทึกภาพหรือเสียง หรือทั้งภาพและเสียง ไม่ว่าจะป็นภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว ถ่ายทอดสดเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น (Live) หรือถ่ายภาพ ภาพยนตร์ หรือกระทำอื่นใดในทำนองเดียวกัน รวมทั้งกระทำการใด ๆ ให้ปรากฏและเผยแพร่ ซึ่งภาพและเสียงหรือทั้งภาพและเสียงในห้องพิจารณาคดีหรือในบริเวณศาลอาญา เว้นแต่จะได้รับการอนุญาต

6) ห้ามมิให้นำหรือใช้โทรโข่ง ไมโครโฟน เครื่องขยายเสียง รวมถึงอุปกรณ์ขยายเสียงต่าง ๆ หรือการกระทำอย่างอื่นให้ทำนองเดียวกัน ภายในศาลอาญาหรือบริเวณรอบศาลอาญา เว้นแต่ได้รับอนุญาต

ผู้ใดฝ่าฝืนการกระทำดังกล่าว ถือว่ากระทำความผิดฐานละเมิดอำนาจศาล

3.3 สรุปเปรียบเทียบกฎหมายต่างประเทศและประเทศไทย

เรื่อง	สหรัฐอเมริกา	รัฐนิวเซาท์เวลส์ เครือรัฐ ออสเตรเลีย	สหราชอาณาจักร	ประเทศไทย
1.การออกคำสั่งของเจ้าพนักงานตำรวจศาลหรือหน่วยรักษาความปลอดภัยศาล	ไม่มีบทบัญญัติไว้เป็นการเฉพาะ	มีอำนาจการออกคำสั่ง (1) การออกคำสั่งแก่บุคคลในบริเวณศาลเพราะเชื่อว่ามิพฤติกรรมการครั้งนี้ - ชัดขวาง ข่มขู่บุคคลอื่น - สร้างความหวาดกลัวต่อบุคคลอื่น เป็นต้น	ไม่มีบทบัญญัติไว้เป็นการเฉพาะ	ไม่มีบทบัญญัติไว้เป็นการเฉพาะ

เรื่อง	สหรัฐอเมริกา	รัฐนิวเซาท์เวลส์ เครือรัฐ ออสเตรเลีย	สหราชอาณาจักร	ประเทศไทย
2.การจับกุม ผู้ฝ่าฝืนไม่ ปฏิบัติตาม คำสั่งของ เจ้าพนักงาน ตำรวจศาล หรือหน่วย รักษาความ ปลอดภัย ศาล	มีอำนาจเช่นเดียวกับ sheriff ในการบังคับใช้ กฎหมาย มีอำนาจใน การจับ โดยไม่ต้องมี หมายจับ หากบุคคลนั้นได้ กระทำความผิดซึ่งหน้า หรือมีเหตุอันสมควร เชื่อว่าบุคคลนั้นได้ กระทำหรือกำลังจะ กระทำความผิดร้ายแรง	มีอำนาจในการ จับกุมบุคคลใน บริเวณศาลโดยไม่ ต้องมีหมายจับ หากบุคคลกำลัง กระทำความผิด หรือมีเหตุผลเพียง พอที่จะเชื่อว่า บุคคลนั้นได้ กระทำความผิด กฎหมายนี้ บุคคล กำลังทำร้าย ร่างกายผู้อื่นใน บริเวณศาล	มีอำนาจใน การควบคุมตัว บุคคลซึ่งอยู่ใน บริเวณศาล โดย มีวัตถุประสงค์ ในการรักษา ความสงบ เรียบร้อยรักษา ความปลอดภัย เพื่อให้การ ดำเนินการของ ศาลเป็นไป ด้วยความ ยุติธรรมและ รวดเร็ว	เชื่อมโยงอำนาจ ตาม ประมวล กฎหมายวิธี พิจารณาความ อาญา เช่น การ สืบสวน การ ค้น การยึด การจับ และ การควบคุมตัว แต่ต้องใช้ เท่าที่จำเป็น เท่านั้น (แต่ไม่มีการ บัญญัติไว้เป็น การเฉพาะ)
3.บท กำหนดโทษ ผู้ฝ่าฝืน คำสั่งของ เจ้าพนักงาน ตำรวจศาล หรือหน่วย รักษาความ ปลอดภัย ศาล	ไม่มีการกำหนด บทลงโทษ ผู้ฝ่าฝืนคำสั่งไว้เป็น การเฉพาะ	กำหนดบทลงโทษ หากกระทำ ความผิดตาม พระราชบัญญัติ รักษาความ ปลอดภัย ศาล ค.ศ. 2005 ต้องรับโทษ 20 หน่วยโทษและ ไม่เป็นการจำกัด ความผิดตาม กฎหมายอื่น	ผู้ใดขัดขืน หรือจงใจ ขัดขวางเจ้า พนักงานรักษา ความปลอดภัย ศาล ต้อง ระวางโทษ ปรับไม่เกิน 3 ระดับ ตาม มาตราส่วน มาตรฐาน	ไม่มีการ กำหนด บทลงโทษ ผู้ฝ่าฝืนคำสั่ง ไว้ เป็นการเฉพาะ